

אבן פרק ג' שלמה

פרק ג' יבאר ענין במחון והסתפקות וחמדת הממון ומימם באמונה .

א במחון והסתפקות . המה כללים לכל המדות טובות . ותם היפך האוה וחמדה (ח) ועיקר הכל הוא הבטחון (ג) ומי שהוא מחוסר בטחון אין תורתו מתקיים בידו (דברים ל"ג ג') :

ב כל העבירות והחטאים באים מחמדה כמ"ש כי לא תחמוד כולל כל הדברות וכל התורה . והסתפקות שהוא ההיפוך הוא יסוד של כל התורה . והוא אמונה שלמה שלא לדאוג דאגת סוד . ומי שלבו טוב במדת הבטחון אע"פ שעובר עבירות חמורות . הוא יותר טוב ממי שמחוסר בטחון שע"י בא לידי קנאו ושנאה . אע"פ שעוסק בתורה ובנ"ח שב"ו איתו אלא לעשות לו שם (ג) :

(ה) במחון הוא היפך החמדה . והסתפקות היפך ההלואה . (מזקוק ז' ד') . ושם כתוב להיפך ונראה שהוא ט"ס : (ג) משלי כ"ג י"ט . למ"ד ה' . ישעיה יו"ד כ' . וז"ל שצרי קדושה לר"ח וויטאל ח"כ שער ד' . החמדה חב הטומאה כי מציחה לבגלה ומציחה לידי גזל ושבועת שקר ולידי רציחה . והיא העשירה שצטערה הדברות שקולה ככולס כו' . והוא כופר בהשגחה וליטו מאמין שהכל ע"י הגמחו יחברך כו' . אבל הבטחון חין מעלה כמות . ע"ש לשונו הזהב : (ג) לקוטים לרבצ"ח צביחור לסבי דבי אהונא סוף ד"ה חייהי צודיא . וכחצ עוד שם כי ענין סימני טהרה שני סימנים מעלה גרה ומפרסת פרסה . והענין כמ"ש הקדמונים כי צעוף חמרו כל העוף הדורס טמא והענין כי מאכלת הדבר כפי מזג המחבל כן יהיה טבע האוכל . כי חצר מחזיק חצר וז"ש נפש הבהמית שבאדם כו' . וכל העצירות וחטאים הכל מחמדה כמ"ש כי לא תחמוד כולל כל הדברות וכל החורה כמו שהאריכו בזה . ועי'

ולא חזרה . זה ה"י לו הכרח ליקר נשיאותו כמ"ש צמ"י ס"ג ועי' ציחור הגר"א אר"ח כ"י רל"א . אבל תירוצו ההוא' שכתבו דבני צימו לא פסקו מעל שולחנם אינו מובן לכאורה . דאין הניח לב"ב להתנגד כ"כ בדברות היפך מהנהגתו ולא כן אמרו ז"ל דמושל מנייב על דבר אמה כל מסכתיו צדיקים וכמ"ש בהלל ששמש קול צוחה אמר מובטח אני שאין זה ברוך ביה . וכמ"ש המפרשים דר"ל שצ"כ הנהיג צ"כ במידת הבטחון שלא ידלגו על שום דבר ועל הערה ז' דלפי' בשנה וז"ל צריך ליישר כוונתו שלא יהי' להנאת עצמו :